

1 UKE PÅ 100 KRONER

Er det mulig å være blakk uten å sulte og kjede livet av seg? Vi prøvde en ekstremvariant for å finne svaret.

VED: LINN ISAKSEN FOTO: JOHANNA SIRING

Vi tipper du har opplevd det, du også; Å ha altfor lite på kontoen altfor langt unna neste lønning eller studielånsutbetaling. Til tider blir rett og slett fristelsene flere enn pengene, og det å være blakk kan være både angstframkallende, frustrerende og ikke minst innmari kjedelig.

Derfor bestemte vi oss for å prøve å snu på flisa: Kunne vi, med en god dose selvdisciplin og kreativitet, klare oss en hel uke på bare 100 kroner? Og da helst uten at alle måltider besto av havregryn og at dagene gikk ut på å stirre i stueveggen?

De fleste har jo mer enn en hundrelapp å rutte med i uka, så budsjettet vi skulle leve på var riktig nok ekstremt minimalt. Men hvis selv vi da kunne klare å spise greit og ha det ålreit, ville det i så fall bevise at man kan komme innmari langt på lite.

DETTE VAR FORUTSETNINGENE:

100-kronersprosjektet omfattet kun lommepenger. Dette var ikke noe «Petter uteligger»-opplegg, så husleie og øvrige regninger for perioden var betalt på forhånd. Vi kunne bruke av ingredienser vi hadde i kjøle- og kjøkkenskapet fra før, men fikk ikke hamstre inn matvarer i forkant.

TESTPANELET

Det Nyes testgruppe består av tre jenter mellom 26 og 30 år. Til inspirasjon og underholdning skal de i tiden framover utfordre seg selv ved å teste ting de er nysgjerrige på, men som de synes det er kleint og litt ukomfortabelt å gjøre.

LINN ISAKSEN (30)**HVA:** Journalist, bosatt i Oslo.**INSTA:** @linnisa**MITT FORHOLD TIL PENGER:** – Er i overkant avslappet. Jeg betaler alltid regningene mine i tide, men drar ellers kortet nærmest i blinde, og ender derfor ofte opp med noen paniske blakke dager i slutten av måneden.

NAILA DET NESTEN

Jeg var kreativ og snyltete og følte meg for første gang som et økonomisk orakel – helt til jeg gikk på snørra.

Mandag morgen våkner jeg av en sms. Den er fra DNB, som vil varsle meg om at jeg bare har 263 kroner igjen på brukskontoen. I et millisekund får jeg angst – før jeg kommer på at jeg bare trenger 100 kroner for å klare meg denne uka. Halleluja, for et sammentreff! Jeg hopper oppstemt ut av senga, og bestemmer meg for å gå på safari på mitt eget kjøkken. Jeg tar meg sjelden bryet med å undersøke hva jeg har av mat hjemme før jeg går i butikken, og har ingen oversikt over hva som skjuler seg lengst inn i skap og skuffer. Det tar meg et halvt minutt å fastslå det viktigste; Jeg kommer til å overleve! Jeg har havregryn, linser, tunfisk og hele tre pakker med knekkebrød. Og helt innerst i fryseren, godt kamuflert av et berg med saftposer og Krone-is, finner jeg en plastboks med noe som ligner på tomatsuppe, og priser meg lykkelig over at jeg ofte lager gigaporsjoner og får rester som jeg fryser ned og senere glemmer.

HJEMMETRENING OG HAVREGRYNSHAVARI

Jeg tar med meg tunfiskboksen og sykler til jobb, og oppdager jeg at jeg har en avokado liggende der. Jeg trenger bare å kjøpe en tomat for å kunne lage det jeg anser som en verdig lunsj, nemlig tunfisksalat. Når kvelden kommer og suppa er fortært, lurar jeg på

hva jeg skal ta meg til. Suget etter sjokolade som jeg ikke har råd til er såpass sterkt at jeg er nødt til å aktivisere meg. Jeg søker litt rundt på nettet og ser at YouTube har massevis av gratisvideoer for hjemmetrening. Og ti minutter senere ligger jeg og kjæresten min på stuegulvet og utøver par-yoga som to rustne akrobater.

Første halvdel av tirsdagen går stort sett med til å hate på havregryn. Jeg har aldri likt det spesielt godt, og er ikke videre begeistret for verken grøtfrkosten eller lunsjen jeg mekker med gratissupplementer fra kontoen. Der har vi nemlig fri tilgang til fruktkurv, kaffe (thank God) og melk, men selv med en oppskåret banan og en melkeskvett smaker grynene irriterende vondt. Gleden er derfor stor når typen min befri meg fra havrehelvetet ved å invitere meg på salatmiddag i parken. Etterpå drar vi til Kontraskjæret for å se fotball-EM (gratis inngang, ka-ching!), og som en gave fra oven står det to jenter utenfor og deler ut smaksprøver på peanøtter. Nøttene gjør meg imidlertid også tørst, og ved hjelp av mye smisk og smil får jeg overtalt barbetjeningen til å gi meg gratis springvann istedenfor å selge meg en lmsdal.

SNYLTEFEST

Onsdag er hjemmekontor, og jeg spiser knekkebrød med leverpostei som har gått ut på dato. Det funker.

LINNS BESTE SPARETIPS

- Gå eller sykle når avstanden tillater det. Det er ikke bare rimelig, men også sunt, miljøvennlig og deilig.
- Bruk tjenester som Finn og eBay. Lagre søk på ting du ønsker deg og selg det du selv ikke bruker.
- Sjekk prisen før du handler. Nettsiden enhver.no sammenligner ukentlig prisene i dagligvarekjedene.
- Kjøp fine gaver når du kommer over dem og har råd, og spar dem til plutselige feiringer og blakke perioder.
- Jobb frivillig på festival. Da har du muligheten til å få med deg masse bra konserter helt gratis. I tillegg får du nye erfaringer og bekjentskaper, og invitasjon til frivilligfest i etterkant.

(Eller, det funker helt til jeg blir dårlig dagen etter, men det er en historie som ikke egner seg på trykk.)

Jeg stikker etter hvert til butikken og kjøper en brokkoli til 18 kroner, som jeg danderer til en middagsmos ved å tilsette en smørklatt, vann og krydder. Plutselig tikker det inn en melding fra en perifer venn som lurer på om jeg vil ha en gratisbillett til Over Oslo-festivalen samme kveld. Snakk om timing! På vei inn på festivalen lurer jeg spent på hva jeg kan få for mine 79,50. Det viser seg å være ingen verdens ting. Det at jeg ikke kan kjøpe noe gjør meg sugen på absolutt alt, og jeg merker at det blir vanskelig å være i en kose-seg setting. Men redningen er nær: Vennene mine, som nettopp har fått feriepenger, kjøper runde på runde med øl, og jeg tror ingen registrerer at jeg aldri tar stafettspinnen.

Dagen derpå er jeg bakfull og *må* ha cola! Jeg møter en venn på stamstedet mitt på Grünerløkka, og bestiller 0,33 centiliter med brune, edle dråper, uten å ane at det skal svi når jeg får regningen. Den lille colaen koster 43 kroner. Tidligere har jeg aldri registrert prisen – nå føles det som ran på høyllys dag.

GODE OG FLAUE GJERNINGER

I helgen skal de fleste jeg kjenner på Piknik i parken-festivalen, og for å kunne bli med har jeg meldt meg til å jobbe frivillig hele fredagen mot gratis inngang de to påfølgende dagene. Imens jeg står der og deler ut program, koker kaffe og tapper halvliterer til den store gullmedaljen, føles imidlertid det at jeg får gratis lunsj og middag under vakten min som en vel så stor belønning.

Når jeg uventet får mens en lørdag morgen, har jeg 36,50 igjen av hundrelappen. Jeg vet faktisk ikke om det holder til en pakke med OB, løper til butikken og blir letta når prisen er 24 kr. Det er unektelig irriterende å måtte bruke en fjerdedel av budsjettet på noe så kjedelig. Utenfor Kiwi er det igjen smaksprøver å få, denne gangen på Atkins Fudge Caramel-barer. Dette er ikke akkurat mitt favorittsnacks, men når det er lørdag og man har 12,50 i lomma, føles det som å vinne i lotto.

Jeg tilbringer dagen i Frognerparken og på PiP-festivalen med vann i hånda og sola i ansiktet, og utpå kvelden drar jeg videre i bursdag til en venninne. I og med at jeg ikke har råd til å kjøpe gave, plukker jeg markblomster og slenger på en invitasjon til en hyttetur på min regning. Det føles ille at jeg ikke har med meg så mye som én øl til festen og at vertskapet må forsyne meg med drikke hele kvelden. Jeg skammer meg litt, og drar videre ut på en klubb der kjæresten min er DJ og får fri bar.

”JEG SPISER KNEKKEBRØD MED LEVERPOSTEI SOM HAR GÅTT UT PÅ DATO.

REVNER I REGNBUKSE

På spareukas siste dag pøser regnet ned, og jeg starter morgenen med å se den nye serien «Boys», før jeg tar på meg regntøy og drar til PiP. Til tross for at jeg har gratis inngang, føles kombinasjonen av høleregnet og de 12 usle kronene jeg har å rutte med ekstra stusslig.

Og det er trolig derfor jeg går fullstendig på trynet og ender opp på luksusrestaurant i regnbukse. For idet vennegjengen min forlater festivalen for å spise, klarer jeg nemlig ikke å motstå fristelsen til å bli med. Tanken er først at jeg bare skal holde dem med selskap og ta et glass vann – noe som kanskje ville funket hvis vi hadde dratt på Peppes. Men mine venner, de vil på Bockbacka – en av Oslos beste restauranter. Det å sitte der, i duften av delikatesser, iført regnbukse og våt genser og med det som minner mest om en høystakk på hodet, er så pinende og fornedrende at jeg ikke makter annet enn å bestille meg mat og vin og sprengte budsjettet med 587,50. Og selv om det føles som et nederlag å ryke på målstreken, er det så godt at jeg nesten ikke angrer.

EPILOG

Selv om det unektelig er utfordrende, anbefaler jeg alle å ha en budsjettuke. Det tvinger deg til å tenke kreativt og bli mer bevisst på ditt eget pengebruk. 100-kronersuka sørget for at jeg for første gang i mitt liv ble ordentlig obs på hva ting koster, og nå kjøper jeg ikke lenger en Smil-sjokolade for 27 kroner på Narvesen, når jeg vet at jeg kan gå i butikken og få den for 15.

SOFIE FRØYSAA (27)

HVA: Lærerstudent og komiker, bosatt i Oslo.

INSTA: @sofsen

MITT FORHOLD TIL PENGER: – Har alltid likt å tro at jeg har et fornuftig forhold til penger, men takket være denne utfordringen ble illusjonen min brutalt revet i stykker.

SIPPETE SUPPEUKE

Jeg skulle være verdens flinkeste som fikset 100-kronersuka på egen hånd, men endte med å krype til korset – aka mamma.

Store deler av oppveksten min led jeg av «Flink pike-syndromet». Jeg var en sånn unge som ryddet i pennalet, som visket ut løkkeskriften hvis den ikke ble pen nok og som lagde tellekanter på trusene mine. Jeg har med andre ord alltid vært en person som liker å ha kontroll, og som tar alle utfordringer på strak arm. Det å leve én uke på 100 kroner skulle ikke være noe unntak. Flink piker fikser alt!

Søndagen i forveien bestemmer jeg meg for å legge en slagplan, og skriver ned fem smarte sparetips. Jeg bruker i underkant av to minutter på å utforme dem, og er urovekkende fornøyd med mine egne råd. Til og med Luksusfellen-Hallgeir ville blitt imponert. Jeg er ved godt mot og hodet fylles av idealistiske tanker: «Sies det ikke at det beste i livet er gratis? At lykke ikke kan kjøpes for penger?» Det blir spennende å leve nøkternt, og jeg får masse god samvittighet på kjøpet. Jeg har hatt shoppetopp tidligere, så det blir ikke noe problem. Jeg har tross alt bodd i Uganda i halvannet år, og da kjøpte jeg ikke så mye som en sko. Jeg kjøpte ikke haremsbukser en gang, til tross for at dette er hvit-person-i-Afrika-uniformen. Jeg skal være flink og benytte

meg av gratistilbud – ja, kanskje til og med bli så inspirert at jeg drar på et av de gratis mindfulness-kursene jeg har sett så altfor mange plakater mase om. Flink pike goes hippie, liksom. Dette kunne jo nesten vært en romantisk komedie.

Den positive innstillingen min forsvinner brått idet jeg kommer på at jeg er et matvrak. Blant annet har jeg lagt meg for vane å spise ute altfor ofte. Hvordan skal jeg klare å få i meg ålreit mat i en hel uke for bare 100 kroner? Dette oser i-landsproblemer, men jeg bestemmer meg uansett for å investere alle pengene i nettopp mat. Jeg saumfarer matblogger og ser at kjøtt- og grønnsakssuppe er tingen. Kanskje det å leve på suppe hele uka dessuten er en gyllen anledning til å gi kroppen en pause fra alt det jeg vanligvis dytter i meg? Jeg har lest nok blogger til å overtale meg selv om at suppekjøret er godt for både kropp og sjel, og tenker at det blir en slags husmannskost-utgave av detoxing.

FLASHBACKET SOM SNUR ALT PÅ HODET

Etter at jeg har vært i butikken, tar jeg stolt ut varene fra handleposen: ferske grønnsaker, billig kjøtt, og jaggu

hadde jeg ikke råd til flatbrød også. I skapet står allerede krydder og buljong, og jeg kjører på. Imens suppa putrer i gryta, er jeg sykt fornøyd og tillater jeg meg et aldri så lite seiersrop. (Allerede her burde jeg ha stoppet opp et øyeblikk og tatt en vurdering hva gjelder livskvalitet, men nei ...) Og idet den første suppeskåla fortæres, lurer jeg på hvorfor jeg ikke lager dette oftere. Suppe, folkens! Suppe er jo særdeles undervurdert.

Euforien skal vise seg å bli kortvarig, for allerede neste dag begynner problemene å oppstå. Da blir jeg påmint at de jeg bodde i kollektiv med i 2010 levde på nettopp suppe i en hel uke, og at suppelukta gjorde samtlige i kollektive kvalme allerede den første dagen. Flashbacket gir meg frysninger. Jeg husker at jeg lo av dem den gangen de satt der og brakk seg av suppa, og at jeg demonstrativt spiste burger foran dem. Karma is a bitch, som man sier. Nå får jeg altså straffen for å ha oppført meg som en drittunge i 2010. Jeg minsker stadig ned på suppa og spiser til gjengjeld mer og mer flatbrød med smør. Det har gått tre dager og jeg hater mitt eget matvalg. Jeg satset alt på suppe, og nå har jeg ingen penger igjen.

Jeg forbanner meg over hele prosjektet og prøver å finne noen å skylde på, før jeg innser at det antagelig er jeg som har driti meg ut og vært altfor lite kreativ. Skal jeg virkelig sitte å sippe oppi suppa? Nei, her er det bare å ta seg sammen.

IKKE SÅ FLINK LIKEVEL

Som flink pike har jeg fått følgende råd utallige ganger: «Gi litt mer faen». Dette er jo bloggråd nummer én, men nå er det vel en gang sånn at dette mantraet favner ganske bredt. Jeg vet ikke om det betyr å gå crazy bananas og drikke vin midt i uka, eller om det er å droppe de tellekantene på trusene. Men det innebærer i alle fall at man skal lette på egne krav. Det smerter meg å innrømme det, men det er altså her – midt i suppehelvetet – at jeg tillater meg selv å gå fem på. Jeg lurer hjernen min til å tro at nå, nå er tiden inne for at jeg skal gi litt beng. Det må jo være løsningen på dette store problemet. Kanskje jeg bare skal være helt gæren og invitere meg selv på middag hos en venn? Det er jo ganske modig og forfriskende? En dame som vet hva hun vil og går for det, hæ? Når jeg tenker meg om var det jo jeg som inviterte bestekompisen min på middag sist, så er det ikke da hans tur til å gjengjelde tjenesten? Jeg graver lenger inn i hjernen, og når jeg virkelig tenker meg godt om, har jeg faktisk ikke vært så drittunge at jeg har brukt den «be om penger»-funksjonen til Vipps ennå. Altså, funksjonen er jo der for en grunn. Stemmer det ikke at Christine i B-klassen aldri betalte for den bollepøsen på ungdomsskolen? At jeg la ut for den pakka med doruller for mamma den gangen?

På den femte suppedagen sprekker jeg og drar hjem til mamma. Det slår meg samtidig at de eneste gratistilbudene jeg har benyttet meg av denne uka er Bysykkel og Oslos parker. Summa summarum føler jeg meg ikke akkurat som noen kjempeflink pike, så jeg kompenserer med å spise kalde supperester hele neste dag.

Men på en annen side: rollen som flink pike har vel et slingringsmonn? Det finnes jo alltid en utvei – selv om den er utspekulert.

” DEN POSITIVE INNSTILLINGEN MIN FORSVINNER BRÅTT IDET JEG KOMMER PÅ AT JEG ER ET MATVRAK.

SOFIES BESTE SPARETIPS

- Lag budsjett (men med slingringsmonn).
- Bruk «Morsom sparing»-funksjonen, slik at du sparer uten at det krever noen innsats.
- Dra på storhandel istedenfor å gjøre sporadiske kjøp.
- Lag matpakke.
- Og husk: Vipps-funksjonen «Be om penger» er der for en grunn.

OPPDAG VÅR RENESTE HUDRENS NOENSINNE!

NYHET! PURE SEAWEED FACIAL GEL

AquaDerma Pure Seaweed Facial Gel inneholder en blanding av rene, pleiende og nøye utvalgte ingredienser som effektivt fjerner sminke og urenheter – uten å irritere huden. Med ekstrakt fra næringsrike havalger etterlater den huden sunn, ren og oppfrisket.

AquaDerma Pure Seaweed Facial Gel er dermatologisk testet på sensitiv hud, og er helt fri for parfyme, sulfater, parabener, alkohol, mineralolje og silikoner.

Cecilie Skog (42), ekspedisjonsfarer. Foto: ©Thomas Qvale/Tinagent

MARTINE KOPSTAD FLOENG (26)**HVA:** Student, bosatt i Oslo.**INSTA:** @martinefloeng**MITT FORHOLD TIL PENGER:** - Jeg sparer hver måned og betaler alltid regningene mine i tide, men for øvrig har jeg et litt løssluppet forhold til penger. Jeg synes det er viktig å unne seg ting, så det jeg har til overs bruker jeg på det jeg vil. Jeg velger dessuten alltid kvalitet framfor kvantitet, både når det gjelder mat og klær.

SØTTEN SURE

Jeg gikk fryktløs inn i spareuka, men hadde undervurdert hvor avhengig jeg er av nachos og dyre cherytomater.

Etter åtte år som student, anser jeg meg selv nærmest som ekspert på å klare meg på en slikk og ingenting. I perioder har jeg levd på knekkebrød med billig pesto for å ha råd til øl i helgene, og jeg er dessuten flink til å spare penger slik at jeg kan slå til dersom noen spontant vil booke en sydentur, favorittbandet mitt spiller i byen eller jeg kommer over drømmejakka. Det å skulle leve én uke på 100 kroner, føles derfor som *peace of cake*.

Allerede mandag morgen innser jeg at har vært litt vel kjepphøy. Jeg våkner med et enormt sug. Etter sukker, shopping og sløseri. Jeg har lyst på alt, bare fordi jeg ikke har råd. Jeg tar meg i å angre på at jeg ikke jukset og på forhånd fylte opp kjøleskapet med cola, ost og rømme.

I forbindelse med studiene drar jeg på et gratis-seminar med Norad, og grabber til meg så mye jeg kan av serveringen. Senere har jeg avtalt å spise middag med en venninne, og selv om vi begge drømmer om mandagstaco, får jeg henne med på en et budsjett-måltid. Vi saumfarer kjøkkenskapene våre, og finner ut at vi bare mangler tre ingredienser for å lage linsesuppe. Vi må bare ut med 8 kroner hver for gulrøtter, sjalottløk og hakkede tomater, og i kombinasjon med vann, chili, hvit-

løk og røde linser, får vi suppe i store mengder – som til og med smaker godt. Jeg er fem kroner i pluss, og føler meg igjen som rene budsjett-bossen.

LURELØSNINGER

Tankesmien Civita inviterer på tirsdag til frokostbuffé og politisk debatt, og jeg både tygger og lytter engasjert. I sekken har jeg supperester fra gårdsdagen, som senere holder til både lunsj og middag på Blindern.

Onsdag morgen spør typen min om jeg vil bli med å jogge til Frysja for å bade, før vi stikker på skolen. Han er mye mer sporty enn meg, men i og med at jeg faktisk ikke har råd til å gjøre så mye annet, blir jeg med. Jeg elsker dessuten å bade, og mener avgjort at det er den beste gratisaktiviteten man kan gjøre om sommeren.

En av mine største utfordringer med å leve på bare en hundrings, er svart og heter kaffe. Jeg er så avhengig av kaffe at jeg får hodepine bare av tanken på å skulle klare meg uten. Et av mine faste gjøremål er derfor å gå på kafé med venner, og forespørslene kommer naturlig nok denne uka også. Etter ei litta tur i tenkeboksen, finner jeg to mulige løsninger: 1) Å si rett ut til de som spør at jeg er blakk, men at de gjerne får spandere en kaffe på

meg. 2) Å ta med kaffe på termos hjemmefra og drikke den i en park. Jeg får gjennomslag for begge deler, og på onsdagen tar jeg meg råd til å kjøpe en iskaffe på tilbud til bare 10 kroner på Joker, som jeg drikker med en venninne på skolen.

Onsdag ettermiddag drar jeg på jobb. Jeg pleier vanligvis å stå over den heller så smakløse middagen vi får servert der, men denne kvelden forsyner jeg meg raust og er sykt takknemlig for at jeg kan spise gratis samtidig som jeg tjener penger.

FYLLA HAR SKYLDA

Det er torsdag, og selv om jeg har hele 82 kroner igjen av budsjettet, akter jeg ikke å bli høy på pæra, og inviterer like gjerne meg selv på middag til en venninne. Vi har et såpass åpent forhold at vi sier det rett ut når vi er blakke, og da er det hver sin tur å backe hverandre.

Jeg nyter påspandert middag og vin, før vi drar til Munch-museet. Jeg følger museet på Facebook, og er også hyppig innom ufoguide.no som har en oversikt over alle utstillinger i Oslo, og nå har jeg fått med meg at magasinet HYMEN og Munch-museet inviterer til gratisutstilling og fest. Museet byr i tillegg på et velkomstglass med bobler, og budsjettlivet føles fett! Dessverre forsvinner både selvdisciplinen og fornuften i takt med at promillen stiger, og snart anser jeg det som helt innafor å bruke 50 kroner på museets spesialdesignede øl.

Fredag våkner jeg med angst over å ha brukt opp halve budsjettet på én pils, og antagelig er det skammen som gjør at jeg også føler meg litt fyllesyk. Men det er det bare å fortrenge, ettersom jeg skal jobbe som frivillig på Piknik i parken-festivalen i 12 timer. Det er en god deal, som fører til at jeg kan nyte festivallivet helt kostnadsfritt resten av helgen, men bare noen timer ut i arbeidsdagen blir jeg stadig mer desperat etter noe å spise. Jeg får en frivillig-lunsj, men det stiller ikke suget etter noe godt. Vann smaker tamt i munnen, og hvor enn jeg ser slurper folk i seg is, øl og nachos. Så idet jeg står vakt ved hovedscenen og stirrer tomt ut i luften, imens tex mex-lukten trenger seg opp i neseborene, sprekker jeg. Jeg klarer rett og slett ikke å motstå fristelsen, og nærmest spurter til taco-trucken, bestiller nachos og betaler før jeg skal rekke å angre. Det smaker så godt at jeg blir helt euforisk! Ettersmaken er derimot bitter, siden jeg nå har overskredet budsjettet med 17 kroner.

KONKURRERER MED KIDS'A

På vei til festivalen dagen etter, møter jeg på et rosa lykketreff: En Foodora-syklist triller bort til meg og spør om jeg vil ha et gavekort på 100,- kroner. Altså, hva er oddsen? Jeg blir så glad at jeg gir han en klem!

Det føles befriende å kunne valse gratis inne på PiP, men det tar ikke lang tid før øltørsten melder seg. Sola skinner, og rundt meg skåler alle i pils, så jeg bretter opp ermene og begynner å samle tomme plastglass. Det føles uenkelig litt kleint å konkurrere med barna på festivalen om å plukke flest, men det tar heldigvis ikke mange minutter før jeg har samlet nok pant til å kunne kjøpe meg både øl og en matbit.

På spareukas siste dag begynner jeg for alvor å lengte etter det søte liv. Jeg liker ikke å innrømme det, men jeg er typen som bruker siste rest av stipendet på rådyre cherrytomater, og jeg elsker å invitere venner på middag

” JEG HAR LYST PÅ ALT, BARE FORDI JEG IKKE HAR RÅD.

MARTINES BESTE SPARETIPS

- Spar penger gjennom autotrekk den dagen du får lønn eller stipend.
- * Avtal med de nærmeste vennene dine at dere inviterer hverandre på middag når dere får lønn. I og med at man gjerne får penger på ulike datoer, er det digg for alle.
- * Følg med på visitnorway.no og andre lokale guider til hva som skjer. Det arrangeres overraskende mange kulturtilbud med fri entré.
- * Arranger loppemarked og ha byttekvelder med venner.
- * Aktiviser deg selv om du er blakk. Tar du deg en tur i marka kan du plukke en soppmiddag og finne blåbær til yoghurten din helt gratis. Dessuten er det utenfor døra at du kanskje er så heldig å få gratiskuponger eller en påspandert kaffe.

og ta et glass vin midt i uka. Heldigvis får jeg ikke muligheten til å la meg friste til å overskride budsjettet ytterligere, for hele dagen tilbringes i bestemoren min sitt 90-årslag, hvor jeg skjemmes bort med ubegrenset tilgang til mat og drikke.

I kjølvannet av spareuka er jeg overrasket over hvor mye det finnes å gjøre i en by som Oslo selv om man er på stramt budsjett. Gjør man litt research, finner man gratisarrangementer nesten hver eneste dag. Samtidig var det påfallende vanskelig å ikke bruke penger når jeg hele tiden tenkte på at jeg ikke fikk gjøre det. Det var selvfølgelig også flaut og irriterende å synde med usle 17 kroner. Men om ikke annet, fikk jeg i alle fall bekreftet en gang for alle hvor svak jeg er for nachos dagen derpå.

